

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2014. gada 7. maijā
(OR. en)**

9475/14

**Starpiestāžu lieta:
2013/0402 (COD)**

**PI 60
CODEC 1208**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2014. gada 14. maijs
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja
Iepr. dok. Nr.:	8461/14 PI 40 CODEC 987 + COR1 + ADD1
K-jas dok. Nr.:	17392/13 PI 178 CODEC 2842 + ADD 1-3
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par neizpaužamas zinātnības un uzņēmējdarbības informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu - vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Komisija 2013. gada 28. novembrī iesniedza projektu priekšlikumam par jauniem noteikumiem attiecībā uz komercnoslēpumu aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu. Direktīvas projekta juridiskais pamats ir LESD 114. pants, kas paredz vienotā tirgus raitu darbību.

2. Šis priekšlikums ir saistīts ar pamatiniciatīvu "Inovācijas savienība", kas ir viens no pīlāriem stratēģijai "Eiropa 2020", saskaņā ar kuru Komisija apņēma radīt inovācijas veicinošu vidi. Šādā satvarā Komisija pieņēma visaptverošu stratēģiju, lai nodrošinātu, ka intelektuālā īpašuma vienotais tirgus darbojas raiti. Minētā stratēģija arī attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām (IĪT) komplementārām jomām, piemēram, komercnoslēpumi.
3. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja savu atzinumu sniedza 2014. gada 25. martā.
4. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs savu atzinumu sniedza 2014. gada 12. martā.
5. Eiropas Parlaments vēl nav sācis diskusijas.

II. PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA

1. Prezidentvalsts sāka diskusijas 2014. gada janvārī darba grupas sanāksmes līmenī, un bija skaidrs, ka attiecībā uz direktīvas projekta kopējo mērķi pastāv plašs konsenss starp dalībvalstīm, kuras atzinīgi vērtēja šo iniciatīvu. Notika sešas darba grupas sanāksmes, kurās notikušās diskusijas var rezumēt šādi:

Dalībvalstis vienojās par nepieciešamību direktīvas projektā skaidri noteikt, ka valstu tiesību aktos var noteikt tālejošāku aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu nekā tā, ko paredz direktīvas projektā (skatīt 1. panta otro daļu). To darot, šķita piemēroti precizēt, ka šādai tālejošākai aizsardzībai būtu jāatbilst konkrētiem tekstā paredzētiem principiem, limitiem un aizsardzības pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt stabilu un līdzsvarotu juridisko satvaru, jo īpaši attiecībā uz atbildētāja tiesībām.

Dalībvalstis vienojās, ka direktīvas projektam nebūtu jāskar valstu prerogatīvas krimināltiesību jomā. Dalībvalstis bija apmierinātas ar 5. panta redakciju un 8. apsvēruma sākuma teikumu, kas abi attiecas tikai uz civiltiesisko aizsardzību.

Dalībvalstis arī vienojās, ka komercnoslēpuma definīcijai direktīvas projektā būtu jāatbilst definīcijai, kas noteikta Pasaules Tirdzniecības organizācijas Līgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (pazīstams kā *TRIPS* līgums).

Dalībvalstis apsprieda to, kāda rīcība būtu uzskatāma par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (3. pantā). Šajā diskusijā secināja, ka, lai gan būtu nepieciešams negodīgas rīcības elements, tomēr, lai konstatētu nelikumīgu rīcību primāro pārkāpēju gadījumā (piemēram, kāds, kas veic darbības, lai iegūtu informāciju, kāds, kas pārkāpj konfidencialitātes pienākumu), apzināta nolūka vai rupjas nolaidības kritēriji nebūtu obligāti. ; tomēr principā informācijas pasīvu ieguvēju (trešo personu) gadījumā būtu jāparedz zināšanas kritērijs, lai viņu rīcību atzītu par nelikumīgu (neskarot iespēju dalībvalstīm nenoteikt šādu kritēriju savos valsts tiesību aktos saskaņā ar minimuma saskaņošanas klauzulu 1. pantā). Šajā diskusijā arī secināja, ka terminus, kas aizgūti no krimināltiesībām (piemēram, zādzība, kukuļošana), 3. pantā labāk nevajadzētu izmantot un ka šāda rīcība būtu jāraksturo objektīvi.

Dalībvalstis apsprieda nepieciešamību nodrošināt, ka personas nebūs atbildīgas par komercnoslēpuma iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu gadījumos, kad to paredz vai atļauj tiesību akti. Tas attiecas *inter alia* uz gadījumu, kad publiskām iestādēm var būt pilnvaras vākt informāciju savu pienākumu pildīšanas nolūkā. Tā rezultātā 4. pantā tika ieviests jauns 1.a punkts.

Diskusijā noskaidrojās, ka dažos no pasākumiem, procedūrām un aizsardzības līdzekļiem, kas paredzēti direktīvas projektā, būtu vairāk jāņem vērā jau esošie risinājumi valsts civiltiesībās. Tas jo īpaši attiecās uz ļaunprātīgas tiesvedības sekām (6. panta 2. punkts) un jautājumu par noilguma periodu (7. pants). Dalībvalstis arī uzskatīja, ka noilguma periods salīdzinājumā ar Komisijas ierosināto būtu jāpagarina.

Dalībvalstis uzskatīja, ka uz informācijas konfidencialitātes saglabāšanas mehānismiem, kas paredzēti 8. pantā, būtu jāattiecinā papildu aizsardzības pasākumi, prasības un limiti, kuru mērķis būtu stiprināt juridisko noteiktību un pilnībā ievērot pušu tiesības uz taisnīgu tiesu.

Dalībvalstis piekrita, ka kompetentajām tiesu iestādēm jāpiešķir lielāka elastība, novērtējot vajadzību pieņemt rīkojumus (pastāvīgus vai pagaidu) un korektīvus pasākumus – 10. panta 2. punkts un 12. panta 1. punkts.

Diskusijā noskaidrojās, ka dalībvalstīm būtu jāspēj noteikt labvēlīgāku režīmu darba ņēmējiem attiecībā uz to atbildību par zaudējumiem nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas gadījumā – 13. panta 1. punkts.

2. Pēc apspriešanās darba grupā 2014. gada 10. aprīlī un delegāciju nosūtītajiem rakstiskiem komentāriem prezidentvalsts pārskatīja priekšlikuma kompromisa tekstu, kas izklāstīts šī dokumenta pielikumā.

Galvenās šādi iekļautās izmaiņas salīdzinājumā ar **sākotnējo** priekšlikumu risina augšminētos jautājumus 6. punktā un, īsumā, ietver:

- vajadzību pēc minimālās saskaņošanas, kas ļauj dalībvalstīm piemērot stingrākus pasākumus (1. pants);
- komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (3. pants) gadījumos, kad nelikumīgas rīcības gadījumu atspoguļojums ir vienkāršots, un 4. pantā ir pievienoti skaidrojumi par komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu;
- noilguma periods tagad tiek pagarināts uz sešiem gadiem (7. pants);
- konfidencialitātes saglabāšana tiesvedības laikā (8. pants), kur jaunais formulējums līdzsvaro komercnoslēpumu aizsardzību un pušu tiesības uz taisnīgu tiesu;
- pārkāpuma preču iespējama nodošana labdarības organizācijai, kas kompromisā vairs nav obligāta (11. panta 3. punkts);
- zaudējumi un darba ņēmēju aizsardzība (13. pants).

III. SECINĀJUMS

7. **Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:**

- **panākt vienošanos, pamatojoties uz šīs piezīmes pielikumā izklāstīto prezidentvalsts kompromisa tekstu;**
- **iesniegt vispārējās pieejas tekstu 2014. gada 26. maija Konkurētspējas padomei; un**
- **aicināt Padomi**
 - **apstiprināt vienošanos par vispārējo pieeju un**
 - **aicināt prezidentvalsti sākt sarunas ar Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz minēto vispārējo pieeju, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā.**

Izmaiņas salīdzinājumā ar dok. 8461/14 ir norādītas **pasvītrotā treknrakstā** un ar ...

Priekšlikums –

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par neizpaužamas zinātības un uzņēmējdarbības informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

[...] ²

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ³,

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² ...

³ **Eiropas Parlamenta ... nostāja. (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes (... gada ...) lēmums.**

tā kā:

- 1) Uzņēmumi un nekomerciāli pētniecības institūti investē zinātnības un informācijas iegūšanā, izstrādē un piemērošanā, kas ir zināšanu ekonomikas valūta. Šis ieguldījums intelektuālā kapitāla radīšanā un piemērošanā nosaka to konkurētspēju tirgū un līdz ar to arī peļņu, kas ir pamatā esošā motivācija uzņēmējdarbības pētniecībai un izstrādei. Uzņēmumi var izmantot dažādus līdzekļus, lai iegūtu īpašumtiesības uz savu novatorisko darbību rezultātiem, ja atvērtība neļauj pilnībā izmantot pētniecības un inovācijas ieguldījumus. Viens no līdzekļiem izmantot tādas oficiālas intelektuālā īpašuma tiesības kā patenti, dizainparaugi vai autortiesības. Cits līdzeklis ir aizsargāt piekļuvi un izmantot zināšanas, kas ir vērtīgas konkrētai vienībai un nav plaši zināmas. Šāda zinātība un uzņēmējdarbības informācija, kas nav pieejama un ko paredzēts turēt slepenībā, tiek saukta par komercnoslēpumu. Uzņēmumi, neatkarīgi no to lieluma, vērtē komercnoslēpumus tikpat augstu kā patentus un citus intelektuālā īpašuma tiesību veidus, un izmanto konfidencialitāti kā uzņēmējdarbības konkurētspējas un pētniecības inovācijas pārvaldības instrumentu, aptverot plašu informācijas klāstu, kas nav tikai tehnoloģiskās zināšanas, bet arī komerciāli dati, piemēram, informācija par klientiem un piegādātājiem (kas var ietvert personas datus), uzņēmējdarbības plāni vai tirgus pētniecība un stratēģijas. Aizsargājot tik plašu zinātnības un komerciālas informācijas klāstu kā papildu vai alternatīvu elementu intelektuālā īpašuma tiesībām, komercnoslēpumi ļauj ideju radītājam gūt peļņu no saviem izgudrojumiem un inovācijām, un līdz ar to tie ir īpaši svarīgi uzņēmējdarbības konkurētspējai, kā arī pētniecībai un izstrādei un inovāciju rezultātiem.

- 2) Atklāta inovācija ir svarīgs elements jaunu zināšanu radīšanai un veido pamatu jaunu un novatorisku uzņēmējdarbības modeļu izveidei, kas balstās uz kopīgi radītu zināšanu izmantošanu. Komerccnoslēpumiem ir svarīga nozīme, lai aizsargātu zināšanu apmaiņu starp uzņēmumiem un pētniecības iestādēm iekšējā tirgū un pāri tā robežām saistībā ar pētniecību, izstrādi un inovāciju. Uz sadarbības principiem balstīta pētniecība, tostarp pārrobežu sadarbība, ir jo īpaši svarīga, lai palielinātu uzņēmējdarbības pētniecības un attīstības līmeni iekšējā tirgū. Atklāta inovācija ir katalizators jaunām idejām, lai tās varētu atrast savu vietu tirgū, apmierinot patērētāju vajadzības un risinot sabiedrības problēmas. Iekšējā tirgū, kur ir samazināti šķēršļi šādai pārrobežu sadarbībai un kur sadarbība nav traucēta, intelektuālajai jaunradei un inovācijai būtu jārosina ieguldījums inovatīvos procesos, pakalpojumos un produktos. Šāda vide, kas rosina intelektuālo jaunradi un inovāciju, ir arī svarīga nodarbinātības izaugsmei un Savienības ekonomikas konkurētspējas uzlabošanai. Komerccnoslēpumi ir viens no intelektuālās jaunrades un novatoriskās zinātnības aizsardzības veidiem, ko uzņēmumi izmanto visvairāk, tomēr vienlaikus esošais Savienības tiesiskais regulējums tos vismazāk aizsargā pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic citas puses.

- 3) Novatoriski uzņēmumi ir aizvien vairāk pakļauti negodīgām praksēm, piemēram, zādzībām, neatļautai kopēšanai, ekonomiskajai spiegošanai, konfidencialitātes prasību pārkāpumiem, kuru mērķis ir piesavināties komercnoslēpumus neatkarīgi no tā, vai tas notiek Savienības teritorijā vai ārpus tās. Jaunākās tendences, piemēram, globalizācija, plašāka ārpakalpojumu izmantošana, garākas piegādes ķēdes, plašāka informācijas un sakaru tehnoloģijas izmantošana, veicina risku, ka šādas prakses izmanto aizvien biežāk. Komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana apdraud likumīgā komercnoslēpuma turētāja spējas iegūt pirmā tirgus dalībnieka peļņu, izmantojot savus novatorisko centienus rezultātus. Bez efektīviem un salīdzināmiem tiesiskajiem līdzekļiem komercnoslēpumu aizsargāšanai visā Savienībā ir apdraudēti stimuli iesaistīties novatoriskā pārrobežu darbībā iekšējā tirgū un komercnoslēpumi nespēj īstenot savu potenciālu kā ekonomikas izaugsmes un darbavieta izveides virzītājspēks. Tādēļ inovācija un radošums netiek stimulēti un ieguldījumi samazinās, ietekmējot iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un apdraudot tā izaugsmi vairojošo potenciālu.
- 4) Attiecībā uz šīs problēmas risinājumu Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros starptautisko centienus rezultātā tika noslēgts Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (*TRIPS* līgums). Tajā cita starpā ir ietverti noteikumi par komercnoslēpumu aizsardzību pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic trešās puses, kas ir kopīgi starptautiski standarti. Šis līgums, ko Padome apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/800/EK ⁴, ir saistošs visām dalībvalstīm, kā arī pašai Savienībai.

⁴ Padomes 1994. gada 22. decembra lēmums par tādu nolīgumu noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā, attiecībā uz tās kompetencē esošiem jautājumiem, par kuriem vienošanās panākta daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā (1986.-1994.), (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.).

- 5) Neatkarīgi no *TRIPS* līguma dalībvalstu tiesību aktos ir būtiskas atšķirības attiecībā uz komercnoslēpumu aizsardzību pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic citas personas. Līdz ar to, piemēram, ne visas dalībvalstis ir pieņēmušas komercnoslēpumu un/vai komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas definīcijas valsts līmenī, tādēļ aizsardzības tvērums nav uzreiz pieejams un ir katrā dalībvalstī atšķirīgs. Turklāt, nav konsekvences attiecībā uz civiltiesiskajiem aizsardzības līdzekļiem komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas gadījumā, jo ne visās dalībvalstīs ir iespējams panākt rīkojumu pieņemšanu par pretlikumīgas darbības pārtraukšanu attiecībā uz trešām personām, kas nav komercnoslēpuma likumīga turētāja konkurenti. Atšķirības pastāv arī dalībvalstīs attiecībā uz attieksmi pret trešām personām, kas ir godprātīgi ieguvušas komercnoslēpumu, bet pēc tam izmantošanas laikā ir uzzinājušas, ka komercnoslēpums ir iegūts no personas, kas iepriekš to ieguvusi nelikumīgi.

- 6) Valstu noteikumi arī atšķiras attiecībā uz to, vai likumīgi komercnoslēpuma glabātāji var prasīt iznīcināt preces, kuras ražojušas trešās personas, kas nelikumīgi izmanto komercnoslēpumus, vai atdot vai iznīcināt jebkurus dokumentus, datnes vai materiālus, kas ietver vai īsteno nelikumīgi iegādātu vai izmantotu komercnoslēpumu. Tāpat piemērojamos valsts noteikumos par zaudējumu atlīdzības aprēķināšanu ne vienmēr ņemta vērā komercnoslēpumu nemateriālā daba, kas apgrūtina iespēju pierādīt faktisko zaudēto peļņu vai pārkāpēja negodīgā ceļā gūto labumu, ja attiecībā uz konkrēto informāciju nevar noteikt tirgus vērtību. Tikai dažas dalībvalstis ļauj piemērot abstraktus noteikumus par zaudējumu atlīdzības aprēķināšanu, kuru pamatā ir samērīga autoratlīdzība vai maksa, kas būtu bijusi jāsamaksā, ja pastāvētu atļauja izmantot konkrēto komercnoslēpumu. Turklāt daudzu dalībvalstu noteikumi neparedz komercnoslēpuma konfidencialitātes pienācīgu aizsardzību, ja komercnoslēpuma turētājs iesniedz prasību par komercnoslēpuma iespējamu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veikusi trešā persona, tādējādi samazinot esošo pasākumu un aizsardzības līdzekļu pievilcību un pavājinot piedāvāto aizsardzību.

- 7) Atšķirības komercnoslēpumu tiesiskajā aizsardzībā, ko nodrošina dalībvalstis, nozīmē, ka komercnoslēpumiem nav vienlīdzīgs aizsardzības līmenis visā Savienībā, kas tādēļ rada iekšējā tirgus sadrumstalotību šajā jomā un pavājina noteikumu kopējo atturošo ietekmi. Iekšējais tirgus tiek ietekmēts tiktāl, ciktāl atšķirības vājina uzņēmumu stimulus veikt ar inovāciju saistītu pārrobežu saimniecisko darbību, tostarp pētniecības un ražošanas sadarbību ar partneriem, ārpakalpojumus vai ieguldījumus citās dalībvalstīs, kas būtu atkarīgi no informācijas izmantošanas, kura aizsargāta kā komercnoslēpumi. Pārrobežu pētniecības un izstrādes tīkli, kā arī ar inovāciju saistītas darbības, tostarp attiecīga ražošana un turpmāka pārrobežu tirdzniecība, kļūst mazāk pievilcīga un sarežģītāka Savienībā, kas rada arī ar inovāciju saistītas nepilnības Savienības mērogā. Turklāt dalībvalstīs, kurās ir salīdzinoši zemāks aizsardzības līmenis, rodas lielāks uzņēmējdarbības risks, jo komercnoslēpumus var vieglāk nozagt vai citādi nelikumīgi iegūt. Tas rada neefektīvu kapitāla sadalījumu izaugsmi veicinošai inovācijai iekšējā tirgū, jo, lai kompensētu nepietiekamo tiesisko aizsardzību dažās dalībvalstīs, aizsardzības pasākumiem ir nepieciešami lielāki izdevumi. Tas arī veicina negodīgu konkurentu darbību, kas pēc komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas varētu izplatīt attiecīgās preces visā iekšējā tirgū. Atšķirības tiesiskajā regulējumā arī veicina preču ievešanu no trešām valstīm Savienībā caur piekļuves vietām, kurās ir vājāka aizsardzība, ja šādu preču dizains, ražošana vai pārdošana ir balstīta uz zagtu vai citādi nelikumīgi iegūtu komercnoslēpumu. Kopumā šādas atšķirības rada šķērsli iekšējā tirgus pareizai darbībai.

- 8) Ir lietderīgi paredzēt noteikumus Savienības mērogā, lai tuvinātu valstu regulējumu nolūkā nodrošināt pietiekamu un konsekventu civiltiesiskās aizsardzības līmeni visā iekšējā tirgū attiecībā uz komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, **neskarot dalībvalstu iespēju noteikt tālejošāku aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, kamēr vien tiek ievēroti aizsardzības pasākumi citu personu interešu aizsardzībai.** Šajā nolūkā ir svarīgi izveidot komercnoslēpuma vienādu definīciju, neierobežojot priekšmetu, kas jāaizsargā pret piesavināšanos. Līdz ar to šai definīcijai ir jābūt tādai, kas aptver uzņēmējdarbības informāciju, tehnoloģisko informāciju un zinātību, ja ir likumīga interese to glabāt slepenībā un pastāv tiesiskā palāvība, ka šāda konfidencialitāte tiks ievērota. Šādai informācijai **vai** zinātībai turklāt vajadzētu būt vai nu faktiskai, vai potenciālai komerciālai vērtībai. Šādai informācijai vai zinātībai ir komerciāla vērtība, ciktāl tās neatļauta iegūšana, izmantošana vai izpaušana varētu kaitēt to likumīgi kontrolējošas personas interesēm tādējādi, ka tā grauj šīs personas zinātnisko vai tehnisko potenciālu, uzņēmējdarbības vai finansiālās intereses, stratēģiskās pozīcijas vai konkurētspēju. Pēc būtības šādai definīcijai būtu jāizslēdz nesvarīga informācija un tai nebūtu jāattiecas uz zināšanām un prasmēm, ko ieguvuši darba ņēmēji ikdienas nodarbinātības laikā un kas ir vispārēji zināmas vai brīvi pieejamas personām vidē, kas parasti strādā ar attiecīgo informācijas veidu.

- 9) Ir arī svarīgi noteikt apstākļus, kādos tiesiskā aizsardzība ir pamatota. Šā iemesla dēļ ir nepieciešams definēt rīcību un praksi, ko uzskata par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu. [...] ⁵

⁵ ...

(10) Inovācijas interesēs un nolūkā veicināt konkurenci šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jārada nekādas ekskluzīvas tiesības uz zinātību vai informāciju, kas aizsargāta kā komercnoslēpums. Līdz ar to tādas pašas zinātības vai informācijas neatkarīga atklāšana paliek iespējama. **Likumīgi iegūta** produkta reversā inženierija ir likumīgs veids, kā iegūt informāciju, izņemot gadījumus, kad ar līgumu paredzēta citāda vienošanās. Taču brīvība stāties šādās līgumattiecībās var būt ierobežota ar likumu, piemēram, ar 5. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/24/EK ⁶.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/24/EK (2009. gada 23. aprīlis) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.).

(10a) Turklāt komercnoslēpumu iegūšana, izmantošana un izpaušana, ja to pieprasa vai atļauj tiesību akti, nebūtu jāuzskata par nelikumīgu. Attiecīgi administratīvo vai tiesu iestāžu īstenotai komercnoslēpuma iegūšanai vai izpaušanai to pienākumu izpildē vajadzētu būt likumīgai. Par komercnoslēpuma nelikumīgu izpaušanu nebūtu jāuzskata arī Savienības iestāžu un struktūru vai valstu publisko iestāžu veiktu tādas ar uzņēmējdarbību saistītas informācijas izpaušanu, kas ir to rīcībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁷ saistībām vai citiem noteikumiem par publisku piekļuvi dokumentiem vai valstu publisko iestāžu pārskatāmības pienākumiem.

Komercnoslēpumu iegūšanu un izpaušanu, īstenojot darba ņēmēju pārstāvju tiesības uz informāciju, konsultācijām un līdzdalību saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem vai praksi, un darba ņēmēju un darba devēju interešu kolektīvu aizsardzību, tostarp kopīgu lēmumu pieņemšanu, arī neietver nelikumīgas iegūšanas jēdzienā, neskarot jebkādas konfidencialitātes pienākumus, kas noteikti šādi iegūtas informācijas saņēmējiem. Komercnoslēpumu iegūšana vai izpaušana saistībā ar obligātajām revīzijām, kas veiktas saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem, arī nebūtu jāuzskata par nelikumīgu rīcību.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

(10b) Plašsaziņas līdzekļi bieži publisko datus vai informāciju, ko cita persona uzskata par komercnoslēpumu, bet kuras publicēšana varētu būt sabiedrības interesēs. Tāpēc ir svarīgi, lai paredzētie pasākumi un aizsardzības līdzekļi neierobežotu vārda un informācijas brīvības (kas ietver plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, kā atspoguļots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā) izmantošanu gadījumos, kad tas ir likumīgi.

(10c) Direktīvai nebūtu jāietekmē sociālo partneru tiesības slēgt koplīgumus, ja to paredz darba tiesību akti, attiecībā uz pienākumiem neizpaust komercnoslēpumu vai ierobežot tā izmantošanu, kā arī sekas, ja šādiem pienākumiem pakļauta persona pārkāpj šādus pienākumus, ar noteikumu, ka ar jebkuru šādu kolektīvo nolīgumu netiek ierobežoti aizsardzības pasākumi attiecībā uz izņēmumiem šajā direktīvā gadījumos, kad pieteikums attiecībā uz pasākumiem, procedūrām un līdzekļiem, kas šajā direktīvā noteikti par komercnoslēpuma iespējamu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu, ir noraidāms.

11) Saskaņā ar proporcionalitātes principu pasākumi un aizsardzības līdzekļi, kas paredzēti komercnoslēpumu aizsardzībai, būtu jāpielāgo, lai tie atbilstu mērķim par pētniecības un inovācijas iekšējā tirgus vienmērīgu darbību, neapdraudot citus sabiedrības interesēs esošus mērķus un principus. Šajā ziņā pasākumi un aizsardzības līdzekļi nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes ņem vērā tādus faktorus kā komercnoslēpuma vērtība, tādas rīcības, kuras rezultātā notikusi komercnoslēpuma nelikumīga iegāde, izmantošana vai izpaušana, smaguma pakāpi, kā arī šādas rīcības ietekmi. Būtu arī jānodrošina, ka kompetentajām tiesu iestādēm ir rīcības brīvība izsvērt tiesvedībā iesaistīto pušu intereses, kā arī trešo pušu intereses, tostarp attiecīgā gadījumā, patērētāju intereses.

- 12) Iekšējā tirgus vienmērīga darbība tiktu apdraudēta, ja nodrošinātie pasākumi un aizsardzības līdzekļi tiktu izmantoti, lai īstenotu nelikumīgus nodomus, kas nav saderīgi ar šīs direktīvas mērķiem. Tādēļ ir svarīgi pilnvarot to tiesu iestādes veikt piemērotus pasākumus saistībā ar tādu prasītāju ļaunprātīgu uzvedību, kas rīkojas ļaunprātīgi vai negodprātīgi un iesniedz acīmredzami nepamatotus pieteikumus nolūkā, piemēram, negodīgi aizkavēt vai ierobežot atbildētāja piekļuvi tirgum vai citādi iebiedējot vai aizskarot atbildētāju. Svarīgi arī, lai paredzētie pasākumi un līdzekļi neierobežotu ziņošanu par nelikumīgām darbībām. Līdz ar to komercnoslēpuma aizsardzība nebūtu jāattiecina uz gadījumiem, kuros komercnoslēpuma izpaušana kalpo sabiedrības interesēm tiktāl, ciktāl ir atklāta attiecīga nepareiza vai ļaunprātīga rīcība.
- 13) Juridiskās noteiktības interesēs un ņemot vērā to, ka likumīgie komercnoslēpuma turētāji, domājams, pildīs rūpības pienākumu attiecībā uz to vērtīgo komercnoslēpumu konfidencialitāti un to izmantošanas uzraudzību, šķiet piemēroti ierobežot **materiālas prasības vai** iespēju sākt darbības, lai aizsargātu komercnoslēpumus uz ierobežotu laiku.

- 14) Iespēja zaudēt komercnoslēpuma konfidencialitāti tiesvedības laikā bieži kavē likumīgos komercnoslēpumu turētājus uzsākt tiesvedību, lai aizsargātu savus komercnoslēpumus, tādējādi apdraudot pastāvošo pasākumu un aizsardzības līdzekļu efektivitāti. Šā iemesla dēļ, ievērojot attiecīgos aizsardzības pasākumus, kas nodrošina tiesības un taisnīgu tiesu, ir nepieciešams noteikt īpašas prasības, kuru mērķis ir aizsargāt komercnoslēpuma, kas ir strīda priekšmets, konfidencialitāti tā aizsardzības nolūkā sāktās tiesvedības gaitā. Tam būtu jāietver iespēja ierobežot to personu loku, kam ir piekļuve pierādījumiem vai sēdēm, vai publicēt tikai tiesu nolēmumu nekonfidencialus elementus. **Lai nodrošinātu, ka netiek apdraudētas pušu tiesības uz taisnīgu tiesu, kad tiek ierobežots to personu loks, kurām ir piekļuve pierādījumiem vai tiesas sēdēm, vismaz vienai personai no katras puses un attiecīgajam juristam vai pārstāvim būtu jāietilpst minētajā personu lokā. Arī tajos gadījumos, kad puse ir juridiska persona, minētajā lokā esošo fizisko personu skaitam vajadzētu būt tādām, lai nodrošinātu šādas juridiskās personas pienācīgu pārstāvību.** Šādai aizsardzībai būtu jābūt spēkā pēc tam, kad tiesas process ir beidzies, tik ilgi, kamēr informācija, kas ir komercnoslēpums, nav pieejama atklātībai.

- 15) Ja trešā persona nelikumīgi iegūst komercnoslēpumu, tam varētu būt postošas sekas uz tā likumīgo turētāju, jo tiklīdz komercnoslēpums tiktu publiski atklāts, attiecīgajam turētājam nebūtu iespējams atgriezties situācijā, kas bija pirms komercnoslēpuma zaudēšanas. Tā rezultātā ir svarīgi nodrošināt ātrus, efektīvus un pieejamus pagaidu pasākumus, lai nekavējoties pārtrauktu komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, tostarp tad, ja šādu komercnoslēpumu izmanto pakalpojumu sniegšanai. Šādam atbrīvojumam ir jābūt pieejamam bez nepieciešamības gaidīt lēmumu par attiecīgās lietas būtību, pienācīgi ievērojot tiesības uz aizstāvību un proporcionalitātes principu, ņemot vērā attiecīgās lietas būtību. **Dažos gadījumos iespējamajam pārkāpējam**, ja tas iesniedz garantijas, **var atlaut turpināt izmantot vai izpaust komercnoslēpumu, ja nepastāv liels risks, ka komercnoslēpums nokļūs publiskā aprītē**. Var arī pieprasīt pietiekama līmeņa garantijas, lai segtu izmaksas un kaitējumu, kas radīts atbildētājam nepamatotas prasības dēļ, īpaši, ja jebkāda kavēšanās radītu neatgriezenisku kaitējumu komercnoslēpuma likumīgajam turētājam.
- 16) Tā paša iemesla dēļ ir arī svarīgi nodrošināt pasākumus, lai novērstu komercnoslēpuma turpmāku nelikumīgu izmantošanu vai izpaušanu, tostarp gadījumos, kad šādi komercnoslēpumi tiek izmantoti pakalpojumu sniegšanai. Lai aizlieguma pasākumi būtu efektīvi, to ilgumam, ja apstākļi pieprasa laika ierobežojumus, būtu jābūt pietiekamam, lai novērstu jebkuru komerciālo priekšrocību, ko trešā puse būtu varējusi iegūt no komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas. Jebkurā gadījumā neviens šāda veida pasākums nebūtu jāizpilda, ja informācija, uz ko sākotnēji attiecās komercnoslēpums, ir vispārpieejama tādu iemeslu dēļ, kurus nevar saistīt ar atbildētāju.

- 17) Komerccnoslēpumu var nelikumīgi izmantot, lai projektētu, ražotu vai pārdotu preces vai to daļas, kuras var tikt izplatītas iekšējā tirgū, tādējādi ietekmējot komerccnoslēpuma turētāja komerciālās intereses un iekšējā tirgus darbību. Šādos gadījumos un ja attiecīgajam komerccnoslēpumam ir būtiska ietekme uz radušās preces kvalitāti, vērtību vai cenu, vai uz cenas samazināšanu, tās ražošanas vai tirdzniecības procesa veicināšanu vai paātrināšanu, ir svarīgi pilnvarot tiesu iestādes norīkot efektīvus un pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādas preces netiek laistas apgrozībā vai tiek izņemtas no tirgus. Ņemot vērā tirdzniecības globālo raksturu, ir arī nepieciešams, lai šādi pasākumi ietvertu aizliegumu šādas preces ievest Savienībā vai tās glabāt nolūkā tās piedāvāt tirgū vai laist apgrozībā. Ņemot vērā proporcionalitātes principu, korektīvajiem pasākumiem nevajadzētu obligāti ietvert preču iznīcināšanu, ja ir pieejami citi reāli izpildāmi risinājumi, piemēram, novēršot preces iezīmes, kas pārkāpj komerccnoslēpumu vai atbrīvojoties no precēm ārpus tirgus, piemēram, ziedojot tās labdarības organizācijām.

- 18) Persona, iespējams, sākotnēji ir godprātīgi ieguvusi komercnoslēpumu, bet tikai vēlākā posmā, tostarp pēc sākotnējā komercnoslēpuma turētāja paziņojuma, ir uzzinājusi, ka tās zināšanas par attiecīgo komercnoslēpumu ir radušās no avotiem, kas komercnoslēpumu ir izmantojuši vai izpauduši nelikumīgā veidā. Lai novērstu to, ka šādi apstākļi, nodrošinātie korektīvie pasākumi vai rīkojumi varētu radīt neproporcionālu kaitējumu minētajai personai, dalībvalstīm būtu jānosaka iespēja attiecīgos gadījumos cietušajai pusei nodrošināt naudas kompensāciju kā alternatīvu pasākumu, ja šāda kompensācija nepārsniedz autoratlīdzības vai maksu apjomu, kas būtu jāmaksā, ja attiecīgā persona būtu ieguvusi atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu uz laikposmu, kurā komercnoslēpuma izmantošanu varēja novērst sākotnējais komercnoslēpuma turētājs. Tomēr, ja komercnoslēpuma nelikumīga izmantošana veidotu tiesību akta pārkāpumu, kas nav paredzēts šajā direktīvā, vai, iespējams, kaitētu patērētājiem, šāda nelikumīga izmantošana būtu jāaizliedz.

- 19) Lai novērstu to, ka tāda persona, kura apzināti vai kurai varētu būt pamatoti iemesli rīkoties apzināti, nelikumīgi iegūst, izmanto vai izpauž komercnoslēpumu, gūst labumu no šādas rīcības, un lai nodrošinātu, ka cietušais komercnoslēpuma turētājs pēc iespējas lielākā mērā ir situācijā, kurā tas būtu bijis, ja šāda rīcība nebūtu veikta, ir nepieciešams nodrošināt pienācīgu kompensāciju par nelikumīgas rīcības rezultātā nodarīto kaitējumu. Nosakot cietušajam komercnoslēpuma turētājam atlīdzināmos zaudējumus, būtu jāņem vērā visi attiecīgie faktori, piemēram, komercnoslēpuma turētājam radušos ienākumu zudums vai pārkāpēja negodīgi gūtā peļņa, un, vajadzības gadījumā, jebkāds komercnoslēpuma turētājam nodarīts morāls kaitējums. Piemēram, ja, ņemot vērā komercnoslēpuma nemateriālo raksturu, būtu sarežģīti noteikt faktisko nodarīto kaitējumu, alternatīvi zaudējumu atlīdzības apjomu var aprēķināt atbilstoši tādiem elementiem kā autoratlīdzība vai maksas, kuras būtu bijis jāmaksā, ja pārkāpējs būtu pieprasījis atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu. Mērķis nav ieviest zaudējumu atlīdzību ar sodošu raksturu, bet gan nodrošināt kompensāciju, kas balstās uz objektīviem kritērijiem, vienlaikus ņemot vērā komercnoslēpuma turētājam radušos izdevumus, piemēram, identifikācijas un pētniecības izmaksas. Šī **direktīva neietekmē valstu principus attiecībā uz atbildību par oficiālo pienākumu pārkāpumiem.**
- 20) Ir lietderīgi publicēt lēmumus, tostarp attiecīgā gadījumā izmantojot vērienīgu reklāmu komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas gadījumos, lai tie darbotos kā papildu preventīvs pasākums attiecībā uz turpmākiem pārkāpumiem un veicinātu visas sabiedrības informētību, ja šāda publicēšana nerada komercnoslēpuma izpaušanu, kā arī tai nav nesamērīgas ietekmes uz fizisko personu privātumu un reputāciju.

- 21) Komerccnoslēpumu turētājiem pieejamo pasākumu un aizsardzības līdzekļu efektivitāte varētu būt apdraudēta, ja netiek izpildīti attiecīgie nolēmumi, kurus pieņēmušas kompetentās tiesu iestādes. Šā iemesla dēļ ir nepieciešams nodrošināt, ka šīm iestādēm ir attiecīgas pilnvaras noteikt sankcijas.
- 22) Lai veicinātu pasākumu, kas paredzēti komerccnoslēpumu aizsardzībai, vienvēidīgu piemērošanu, ir lietderīgi nodrošināt sadarbības un informācijas apmaiņas sistēmas starp dalībvalstīm, no vienas puses, un starp dalībvalstīm un Komisiju, no otras puses, īpaši izveidojot dalībvalstu norīkotu korespondentu tīklu. Turklāt nolūkā pārskatīt, vai šie pasākumi izpilda plānoto mērķi, Komisijai, kurai attiecīgā gadījumā palīdz Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novērošanas centrs, būtu jāpārbauda šīs direktīvas piemērošana un valsts mērogā veikto pasākumu efektivitāte.
- 23) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kuri atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, īpaši tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesības uz personas datu aizsardzību, vārda un informācijas brīvību, brīvību izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, brīvību veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz labu pārvaldību, piekļuvi lietas materiāliem un uzņēmējdarbības noslēpuma glabāšanu, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tiesības uz aizstāvību.

- 24) Ir svarīgi, lai tiktu ievērotas jebkuras tādas personas tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību, kuras personas datus kā komercnoslēpumu var aizsargāt komercnoslēpuma turētājs, vai jebkuras tādas personas tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību, kura ir iesaistīta ar komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanu, izmantošanas vai izpaušanas saistītā tiesvedībā un kuras personas dati tiek apstrādāti. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK ⁸ reglamentē personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstīs saistībā ar šo direktīvu un dalībvalstu kompetento iestāžu uzraudzībā, īpaši dalībvalstu norīkoto publisko neatkarīgo iestāžu uzraudzībā. Attiecīgi šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības un pienākumi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, jo īpaši tiesības datu subjektam piekļūt saviem personas datiem, kas tiek apstrādāti, un panākt šo datu koriģēšanu, dzēšanu vai bloķēšanu, ja tie ir nepilnīgi vai neprecīzi, un, attiecīgā gadījumā, pienākumi apstrādāt slepenus datus saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 8. panta 5. punktu.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- 25) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, panākt vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, ieviešot pietiekamu un salīdzināmu tiesiskās aizsardzības līmeni visā iekšējā tirgū saistībā ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, nevar pietiekami sasniegt dalībvalstīs un līdz ar to tā apjoma un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- 26) Šīs direktīvas mērķis nav nedz iedibināt saskaņotus noteikumus tiesiskās sadarbības jomā, jurisdikcijā, nedz atzīt un izpildīt lēmumus civillietās un komercietās, nedz arī regulēt piemērojamo tiesību aktu jautājumus. Citiem Savienības instrumentiem, kas kopumā regulē šādus jautājumus, principā būtu jāpaliek vienlīdz piemērojamiem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
- 27) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē konkurences tiesību noteikumi, īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. pants. Šajā direktīvā noteiktie pasākumi nebūtu jāizmanto, lai nepamatoti ierobežotu konkurenci veidā, kas ir pretrunā minētajam Līgumam.
- (28) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁹ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2014. gada 12. martā ¹⁰.**

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp).

¹⁰ OV C ...

- 28) Pasākumiem, kas pieņemti, lai aizsargātu komercnoslēpumus pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu, nebūtu jāietekmē jebkādu citu attiecīgo tiesību aktu piemērošanu citās jomās, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību, privātuma, dokumentu pieejamības un līgumtiesību jomā. Tomēr ja Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK ¹¹ darbības joma un šīs direktīvas darbības joma pārklājas, šai direktīvai dod priekšroku kā lex specialis,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I nodaļa

Priekšmets un darbības joma

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī direktīva paredz noteikumus par aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu.

Dalībvalstis, ievērojot Līguma noteikumus, var paredzēt tālejošāku aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, nekā tas prasīts šajā direktīvā, ar noteikumu, ka ir nodrošināta atbilstība 4. un 5. pantam, 6. **panta** 1. punktam, 7. **pantam**, **8. panta 1. punkta** otrajai daļai, 8. **panta** 3. un 4. punktam, 9. panta 2. punktam, 10. **pantam**, 12. **pantam** un 14. **panta** 3. punktam.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "komercnoslēpums" ir informācija, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:
 - a) slepena tajā nozīmē, ka tā nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izvietojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā tādu aprindu personām, kuras normāli parasti izmanto minēto informācijas veidu,
 - b) ar komerciālu vērtību, tādēļ, ka tā ir slepena,
 - c) attiecīgos apstākļos ir bijusi pakļauta saprātīgiem slepenības uzturēšanas pasākumiem, ko veic persona, kura likumīgi kontrolē informāciju;
- 2) "komercnoslēpuma turētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kam ir likumīga kontrole pār komercnoslēpumu;
- 3) "pārkāpējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir nelikumīgi ieguvusi, izmantojusi vai izpaudusi komercnoslēpumu;
- 4) "pārkāpuma preces" ir preces, kuru dizains, kvalitāte, darbība, ražošanas process vai pārdošana lielā mērā gūst labumu no nelikumīgi iegūta, izmantota vai izpausta komercnoslēpuma.

II nodaļa

Komercnoslēpumu iegūšana, izmantošana un izpaušana

3. pants

Komercnoslēpumu nelikumīga iegūšana, izmantošana un izpaušana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka komercnoslēpuma turētājiem ir tiesības piemērot šajā direktīvā paredzētos pasākumus, procedūras un aizsardzības līdzekļus, lai iegūtu tiesisko aizsardzību pret **to** komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu vai to novērstu.
2. Komercnoslēpuma iegūšana bez komercnoslēpuma turētāja atļaujas ir uzskatāma par nelikumīgu, ja tas ir noticis šādu iemeslu rezultātā:
 - a) neatļauta piekļuve tādiem dokumentiem, objektiem, materiāliem, vielām vai elektroniskajām datnēm, to kopēšana vai piesavināšanās, kas ir komercnoslēpuma turētāja likumīgā kontrolē, kuri ietver komercnoslēpumu vai no kuriem to var izsecināt,
 - b) svītrots
 - c) svītrots
 - d) svītrots
 - e) svītrots

- f) jebkāda cita rīcība, kas noteiktos apstākļos ir uzskatāma par komercpraksi pretrunā esošu.
3. Komerccnoslēpuma izmantošanu vai izpaušanu uzskata par nelikumīgu, ja bez komerccnoslēpuma turētāja atļaujas to ir veikusi persona, par kuru konstatēts, ka tā atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:
- a) tā ir nelikumīgi ieguvusi komerccnoslēpumu,
 - b) tā ir pārkāpusi konfidencialitātes līgumu vai jebkuru citu pienākumu neizpaust komerccnoslēpumu,
 - c) tā ir pārkāpusi līgumisku pienākumu vai jebkuru citu pienākumu ierobežot komerccnoslēpuma izmantošanu.
4. Komerccnoslēpuma iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu arī uzskata par nelikumīgu, ja persona šādas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas laikā zināja vai, attiecīgajos apstākļos tai vajadzēja zināt, ka komerccnoslēpums tika **tieši vai netieši** iegūts no citas personas, kas komerccnoslēpumu izmantoja vai izpauzda nelikumīgi 3. punkta nozīmē.
5. Pārkāpuma preču ražošana, piedāvāšana vai laišana apgrozībā, vai pārkāpuma preču ievešana, izvešana vai glabāšana minētajiem nolūkiem arī tiek uzskatīta par komerccnoslēpuma nelikumīgu izmantošanu, ja persona, kas veic šādas darbības, zināja vai, attiecīgajos apstākļos tai vajadzēja zināt, ka komerccnoslēpums tika izmantots nelikumīgi 3. punkta nozīmē.

4. pants

Komercnoslēpumu likumīga iegūšana, izmantošana un izpaušana un izņēmumi

1. Komercnoslēpumu iegūšanu uzskata par likumīgu, ja tie ir iegūti kādā no šādiem veidiem:
 - a) neatkarīgs atklājums vai izgudrojums,
 - b) tāda produkta vai objekta aplūkošana, pētniecība, sadale pa sastāvdaļām vai pārbaude, kas ir darīts pieejams sabiedrībai vai kas ir tāda informācijas ieguvēja likumīgā turējumā, kuram nav nekāda juridiski **spēkā esoša** pienākuma ierobežot komercnoslēpuma iegūšanu,
 - c) jebkāda cita prakse, kas noteiktos apstākļos atbilst godīgai komercpraksi.
- 1.a Komercnoslēpumu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu uzskata par likumīgu tiktāl, ciktāl šādu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu paredz vai atļauj Savienības vai valstu tiesību akti.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikumi saistībā ar šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, procedūrām un aizsardzības līdzekļiem **tiek** noraidīti, ja komercnoslēpuma iespējamā iegūšana, izmantošana vai izpaušana tika veikta kādā no šādiem gadījumiem:
 - a) likumīgi izmantojot tiesības uz vārda un informācijas brīvību,

- b) nolūkā atklāt pārkāpumu, nepareizu rīcību vai nelikumīgu darbību, ar noteikumu, ka komercnoslēpuma iespējamā iegūšana, izmantošana vai izpaušana bija nepieciešama šādai atklāšanai un ka attiecīgais atbildētājs rīkojās sabiedrības interesēs,
- c) komercnoslēpumu izpau da darbinieki saviem pārstāvjiem, likumīgi pildot savas pārstāvniecības funkcijas, **ar noteikumu, ka šāda atklāšana bija nepieciešama saistībā ar minēto funkciju pildīšanu,**
- d) svītrots
- e) nolūkā aizsargāt likumīgas intereses, kas atzītas Savienības vai valsts tiesību aktos.

III nodaļa

Pasākumi, procedūras un aizsardzības līdzekļi

1. IEDAĻA

VISPARĪGI NOTEIKUMI

5. pants

Vispārīgas saistības

1. Dalībvalstis nodrošina pasākumus, procedūras un aizsardzības līdzekļus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu civiltiesisko aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu.

2. Pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, **kas minēti 1. punktā:**

- a) ir taisnīgi un atbilstīgi,
- b) nav nevajadzīgi sarežģīti vai dārgi, vai neietver nesamērīgus termiņus vai nepamatotus kavējumus,
- c) ir efektīvi un atturoši.

6. pants

Proporcionalitāte un tiesvedības ļaunprātīga izmantošana

1. Saskaņā ar šo direktīvu paredzētos pasākumus, procedūras un aizsardzības līdzekļus piemēro tādā veidā, kas ir:

- a) proporcionāls,
- b) novērš šķēršļu veidošanos likumīgai tirdzniecībai iekšējā tirgū **un**
- c) nodrošina aizsardzības pasākumus pret to ļaunprātīgu izmantošanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc atbildētāja lūguma var piemērot atbilstošus pasākumus, kā paredzēts valsts tiesību aktos, ja prasība par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu ir acīmredzami nepamatota un ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs tiesvedību ir uzsācis ļaunprātīgi vai negodprātīgi. Šie pasākumi pēc vajadzības var ietvert **zaudējumu atlīdzināšanu atbildētājam**, sankciju piemērošanu pieteikuma iesniedzējam vai **rikojumu** par to, lai tiktu izplatīta informācija par nolēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 14. pantu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka minētos pasākumus izskata atsevišķos procesos.

7. pants

Noilguma periods

Dalībvalstis paredz noteikumus, kas piemērojami noilguma periodiem attiecībā uz **materiālām prasībām vai** prasību celšanu par šajā direktīvā paredzēto pasākumu, procedūru un aizsardzības līdzekļu piemērošanu. Minētajos noteikumos paredz, kad sāk skaitīt noilguma periodu, kāds ir **noilguma** perioda ilgums un kādos apstākļos **noilguma** periods tiek pārtraukts vai apturēts. **Noilguma** perioda ilgums nepārsniedz **sešus** gadus.

8. pants

Komercnoslēpumu konfidencialitātes ievērošana tiesas procesa gaitā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pusēm, to pārstāvjiem, tiesas amatpersonām, lieciniekiem, ekspertiem un jebkurai citai personai, kas piedalās tiesas procesā, kas saistīts ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, vai kam ir pieeja dokumentiem, kuri veido daļu no šāda tiesas procesa, neļauj izmantot vai izpaust nevienu komercnoslēpumu vai iespējamo komercnoslēpumu, ko kompetentās tiesu iestādes, atbildot uz ieinteresētās puses **pienācīgi pamatotu pieteikumu**, ir identificējušas kā konfidencialu un ko tie ir uzzinājuši šādas piedalīšanās vai pieejas rezultātā.

Pirmajā daļā minētās saistības pēc tiesas procesa beigām paliek spēkā. Tomēr **šādas saistības** zaudē spēku jebkādos šādos gadījumos:

- a) ja ar galīgu lēmumu tiek konstatēts, ka iespējamais komercnoslēpums neatbilst 2. panta 1. punktā **izklāstītajām** prasībām;
- b) ja laika gaitā attiecīgā informācija kļūst vispārīgi zināma vai viegli pieejama personām aprindās, kurās parasti rīkojas ar šāda veida informāciju.

2. Dalībvalstis arī nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes, pēc puses pienācīgi pamatota pieteikuma saņemšanas, var veikt konkrētus pasākumus, lai ievērotu jebkura komercnoslēpuma vai iespējamā komercnoslēpuma konfidencialitāti, kas izmantots vai minēts tiesas procesa gaitā attiecībā uz komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu. Dalībvalstis var arī ļaut kompetentajām tiesu iestādēm veikt šādus pasākumus pēc savas iniciatīvas.

Pirmajā daļā minētie pasākumi ietver vismaz iespēju:

- a) ierobežot piekļuvi jebkuram komercnoslēpumam **vai iespējamu komercnoslēpumu** saturošam dokumentam, ko iesniegušas puses vai trešās personas, pilnīgu vai daļēju piekļuvi sniedzot noteiktam personu skaitam, ar noteikumu, ka vismaz vienai personai no katras puses, **tās attiecīgajam juristam vai pārstāvim tiesas procesā un tiesas amatpersonām ir** piešķirta pilnīga piekļuve šādam dokumentam;
- b) ierobežot piekļuvi tiesas sēdēm, ja komercnoslēpumus **vai iespējamus komercnoslēpumus** var izpaust, un to attiecīgajiem ierakstiem vai protokoliem, piekļuvi sniedzot noteiktam personu skaitam, ar noteikumu, ka vismaz vienai personai no katras puses, **tās attiecīgajam juristam vai pārstāvim tiesas procesā un tiesas amatpersonām ir** piešķirta pilnīga piekļuve šādai tiesas sēdei, ierakstiem vai protokoliem;
- c) trešām personām darīt pieejamu jebkura tiesas nolēmuma nekonfidenciālu redakciju, kurā komercnoslēpumu saturošie elementi ir svītroti.

3. Izlemjot par 2. punktā minētā pieteikuma apmierināšanu vai noraidīšanu un novērtējot tā proporcionalitāti, kompetentās tiesu iestādes ņem vērā nepieciešamību nodrošināt tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, pušu un vajadzības gadījumā trešo pušu likumīgās intereses un jebkādu iespējamo kaitējumu katrai pusei, un attiecīgā gadījumā trešajām pusēm, ko rada šāda pieteikuma apmierināšana vai noraidīšana.
4. Ikvienu personas datu apstrādi saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu veic atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK.

2. IEDAĻA

PAGaidu UN PIESARDZĪBAS PASĀKUMI

9. pants

Pagaidu un piesardzības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc komercnoslēpuma turētāja lūguma var uzdot veikt kādu no šādiem pagaidu un piesardzības pasākumiem pret iespējamo pārkāpēju:
 - a) pārtraukt vai, attiecīgā gadījumā, aizliegt izmantot vai izpaust komercnoslēpumu uz pagaidu laiku;
 - b) aizliegt ražot, piedāvāt, laist apgrozībā vai izmantot pārkāpuma preces vai ievest, izvest vai glabāt pārkāpuma preces šādos nolūkos;

- c) konfiscēt vai nogādāt aizdomās turamās pārkāpuma preces, tostarp ievestās preces, lai novērstu to ievešanu vai apgrozību tirgū.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesu iestādes – kā alternatīvu variantu 1. punktā minētajiem pasākumiem – var atļaut turpināt komercnoslēpuma iespējamu nelikumīgu izmantošanu vai izpaušanu, ja ir iesniegtas garantijas nolūkā nodrošināt kompensāciju komercnoslēpuma turētājam.

10. pants

Piemērošanas nosacījumi un aizsardzības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām tiesu iestādēm attiecībā uz 9. pantā minētajiem pasākumiem ir pilnvaras pieprasīt pieteikuma iesniedzējam sniegt pierādījumu, ko var pamatoti uzskatīt par pieejamu, lai ar pietiekamu noteiktības pakāpi apliecinātu, ka komercnoslēpums pastāv, ka pieteikuma iesniedzējs ir komercnoslēpuma turētājs un ka komercnoslēpums ir iegūts nelikumīgi, ka komercnoslēpums tiek nelikumīgi izmantots vai izpausts, vai ka komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana ir nenovēršama.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, lemjot par pieteikuma apmierināšanu vai noraidīšanu un novērtējot tā proporcionalitāti, kompetentajām tiesu iestādēm ir pienākums ņemt vērā attiecīgās lietas konkrētos apstākļus. Šajā novērtējumā vajadzības gadījumā iekļauj komercnoslēpuma vērtību, pasākumus, kas veikti, lai komercnoslēpumu aizsargātu, vai citas specifiskas komercnoslēpuma iezīmes, kā arī atbildētāja rīcību komercnoslēpuma iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā, komercnoslēpuma nelikumīgas izmantošanas vai izpaušanas ietekmi, pušu likumīgās intereses un ietekmi, ko pusēm varētu radīt pasākumu apstiprināšana vai noraidīšana, trešo personu likumīgās intereses, sabiedrības intereses un pamattiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka 9. pantā minētie pagaidu pasākumi tiek atcelti vai citādi pārstāj darboties pēc atbildētāja lūguma, ja:
 - a) pieteikuma iesniedzējs neceļ prasību tiesā, kā rezultātā kompetentā tiesu iestāde pieņem lēmumu par lietas būtību samērīgā laikposmā, ko nosaka tiesu iestāde, kas uzdod veikt pasākumus, ja dalībvalsts tiesību akti to ļauj, vai, ja šāds laikposms netiek noteikts – termiņā, kas nepārsniedz 20 darbadienas vai 31 kalendāro dienu, atkarībā no tā, kas ir ilgāk;
 - b) tajā pašā laikā attiecīgā informācija vairs neatbilst 2. panta 1. punkta prasībām tādu iemeslu dēļ, kurus nevar saistīt ar atbildētāju.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes var veikt 9. pantā minētos pagaidu pasākumus, ja pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pietiekamu nodrošinājumu vai līdzvērtīgu garantiju, kas paredzēts, lai nodrošinātu kompensāciju par jebkuru nodarīto kaitējumu atbildētājam un, attiecīgā gadījumā, jebkurai citai personai, kuru ietekmējuši pasākumi.
5. Ja pagaidu pasākumus atceļ, pamatojoties uz 3. punkta a) apakšpunktu, ja tie zaudē spēku pieteikuma iesniedzēja darbības vai bezdarbības dēļ vai ja pēc tam tiek konstatēts, ka nav notikusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana vai nav bijis šādas rīcības riska, kompetentajām tiesu iestādēm ir pilnvaras uzdot pieteikuma iesniedzējam, pēc atbildētāja vai trešās puses, kam nodarīts kaitējums, lūguma, nodrošināt atbildētājam vai minētajai trešajai pusei pienācīgu kompensāciju par jebkuru kaitējumu, ko radījuši minētie pasākumi.

Dalībvalstis var paredzēt, ka minētos pasākumus izskata atsevišķos procesos.

3. IEDAĻA

PASĀKUMI, KAS IZRIET NO LĒMUMA PAR LIETAS BŪTĪBU

11. pants

Rīkojumi un korektīvi pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja tiesas nolēmums ir pieņemts saistībā ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegādi, izmantošanu vai izpaušanu, kompetentās tiesu iestādes pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma var uzdot pārkāpējam veikt šādas darbības:
 - a) pārtraukt vai, attiecīgā gadījumā, aizliegt izmantot vai izpaust komercnoslēpumu;

- b) aizliegt ražot, piedāvāt, laist apgrozībā vai izmantot pārkāpuma preces vai ievest, izvest vai glabāt pārkāpuma preces šādos nolūkos;
- c) pieņemt atbilstīgus korektīvus pasākumus attiecībā uz pārkāpuma precēm.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie korektīvie pasākumi ietver:

- a) svītrots
- b) pārkāpuma preču atsaukšana no tirgus;
- c) pārkāpuma preču pārkāpuma rakstura novēršanu;
- d) pārkāpuma preču iznīcināšanu vai, attiecīgā gadījumā, to izņemšanu no tirgus, ja šāds **pasākums** neapdraud konkrētā komercnoslēpuma aizsardzību;
- e) pilnīgu vai daļēju tādu dokumentu, objektu, materiālu, vielu vai elektronisko datņu iznīcināšanu, kas satur vai īsteno komercnoslēpumu, vai, attiecīgā gadījumā, visu dokumentu, objektu, materiālu, vielu vai elektronisko datņu vai to daļas nogādāšanu pieteikuma iesniedzējam.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka, uzdodot izņemt pārkāpuma preces no tirgus, tiesu iestādes pēc komercnoslēpuma turētāja lūguma var norīkot, lai preces tiktu nogādātas turētājam vai labdarības organizācijām.
4. Tiesu iestādes dod rīkojumu 1. punkta c) apakšpunktā minētos pasākumus veikt uz pārkāpēja rēķina, ja vien nav īpašu iemeslu to nedarīt. Minētie pasākumi neskar zaudējumu atlīdzību, kas pienākas komercnoslēpuma turētājam komercnoslēpuma nelikumīgas iegādes, izmantošanas vai izpaušanas rezultātā.

12. pants

Piemērošanas nosacījumi, aizsardzības pasākumi un alternatīvi pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, izskatot pieprasījumu pieņemt 11. pantā paredzētos rīkojumus un korektīvus pasākumus un novērtējot to proporcionalitāti, kompetentajām tiesu iestādēm ir pienākums ņemt vērā attiecīgās lietas konkrētos apstākļus. Šajā novērtējumā vajadzības gadījumā iekļauj komercnoslēpuma vērtību, pasākumus, kas veikti, lai komercnoslēpumu aizsargātu, vai citas specifiskas komercnoslēpuma iezīmes, kā arī pārkāpēja rīcību komercnoslēpuma iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā, komercnoslēpuma nelikumīgas izmantošanas vai izpaušanas ietekmi, pušu likumīgās intereses un ietekmi, ko pusēm varētu radīt pasākumu apstiprināšana vai noraidīšana, trešo personu likumīgās intereses, sabiedrības intereses un pamattiesību aizsardzību.

Ja kompetentās tiesu iestādes ierobežo 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā pasākuma ilgumu, tas ir pietiekams, lai novērstu jebkuru komerciālu vai ekonomisku priekšrocību, ko pārkāpējs būtu varējis iegūt komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas rezultātā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc atbildētāja lūguma 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie pasākumi tiek atcelti vai zaudē spēku, ja tajā pašā laikā attiecīgā informācija vairs neatbilst 2. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem tādu iemeslu dēļ, kurus nevar saistīt ar atbildētāju.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tādas personas lūguma, uz ko attiecas 11. pantā paredzētie pasākumi, kompetentā tiesu iestāde var norīkot maksāt naudas kompensāciju cietušajai pusei tā vietā, lai piemērotu minētos pasākumus, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - a) izmantošanas vai izpaušanas laikā attiecīgā persona **nedz zināja, nedz arī** attiecīgajos apstākļos tai bija pamats zināt, ka komercnoslēpums tika iegūts no citas personas, kas komercnoslēpumu izmantoja vai izpaua nelikumīgi;
 - b) attiecīgo pasākumu izpilde radītu minētajai personai nesamērīgu kaitējumu;
 - c) šķiet pieņemami cietušajai pusei noteikt naudas kompensāciju.

Ja 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās kārtības vietā tiek norīkots izmaksāt naudas kompensāciju, šāda naudas kompensācija nepārsniedz autoratlīdzības vai maksu summu, kas būtu bijis jāmaksā, ja attiecīgā persona būtu lūgusi atļauju izmantot konkrēto komercnoslēpumu uz laikposmu, kurā komercnoslēpuma izmantošana būtu bijusi aizliegta.

13. pants

Zaudējumu atlīdzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes, ņemot vērā cietušās puses pieteikumu, pārkāpējam, kas zināja vai kam būtu bijis jāzina, ka tas iesaistās komercnoslēpuma nelikumīgā iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā, uzdod maksāt zaudējumu atlīdzību komercnoslēpuma turētājam atbilstoši faktiskajam kaitējuma apjomam, kas radies pārkāpuma rezultātā.

Dalībvalstis **saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi** var **ierobežot** darba ņēmēju atbildību pret to darba devējiem **par zaudējumiem** saistībā ar darba devēja komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ja viņi rīkojas bez nodoma.

2. Nosakot zaudējumu atlīdzību atbilstīgi 1. punktam, kompetentās tiesu iestādes ņem vērā visus attiecīgos faktorus, piemēram, negatīvas ekonomiskas sekas, tostarp zaudēto peļņu, kas radusies cietušajai pusei, jebkuru negodīgu peļņu, ko guvis pārkāpējs, un, attiecīgos gadījumos, elementus, kas nav ekonomiski faktori, piemēram, morālais kaitējums, ko komercnoslēpuma turētājam radījusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana.

Tomēr kompetentās tiesu iestādes attiecīgos gadījumos var arī noteikt zaudējumu atlīdzību kā fiksētu summu, pamatojoties uz vismaz tādiem elementiem kā autoratlīdzība vai maksu summa, kas būtu jāmaksā, ja pārkāpējs būtu lūdzis atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu.

14. pants

Tiesas nolēmumu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesas procesā, kas sākts saistībā ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, kompetentās tiesu iestādes pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma un uz pārkāpēja rēķina var uzdot veikt attiecīgus pasākumus, lai izplatītu informāciju par nolēmumu, tostarp to pilnībā vai daļēji publicēt.
2. Visi šā panta 1. punktā minētie pasākumi ievēro komercnoslēpumu konfidencialitāti, kā noteikts 8. pantā.

3. Nolemjot, vai norīkot 1. punktā minēto pasākumu un novērtējot tā proporcionalitāti, kompetentās tiesu iestādes ņem vērā to, vai informācija par pārkāpēju ļautu identificēt fizisku personu un, ja ļautu, vai minētās informācijas publicēšana būtu pamatota, jo īpaši ņemot vērā šādus kritērijus: iespējamais kaitējums, ko šāds pasākums var radīt pārkāpēja privātumam un reputācijai, pārkāpēja rīcība komercnoslēpuma iegādē, izpaušanā vai izmantošanā un iespējamība, ka pārkāpējs turpmāk nelikumīgi izmantos vai izpaužīs komercnoslēpumu. Kompetentās tiesu iestādes vajadzības gadījumā arī ņem vērā **citus apstākļus, jo īpaši** komercnoslēpuma vērtību un komercnoslēpuma nelikumīgas **iegūšanas**, izpaušanas vai izmantošanas ietekmi.

IV nodaļa

Sankcijas, ziņošana un nobeiguma noteikumi

15. pants

Sankcijas par šajā direktīvā noteikto saistību neizpildi

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes var noteikt sankcijas jebkurai personai, kas neizpilda vai atsakās izpildīt jebkuru pasākumu, kas pieņemts saskaņā ar 8., 9. un 11. pantu.

Paredzētās sankcijas ietver iespēju noteikt regulārus soda maksājumus, ja nav izpildīts pasākums, kas pieņemts saskaņā ar 9. un 11. pantu.

Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

16. pants

Informācijas apmaiņa un korespondenti

Lai veicinātu sadarbību, tostarp informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākus valsts korespondentus visiem jautājumiem, kas attiecas uz šajā direktīvā paredzēto pasākumu īstenošanu. Tā paziņo datus par valsts korespondentu(-iem) pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

17. pants

Ziņojumi

1. Līdz 20XX. gada XX XX [trīs gadi pēc transponēšanas perioda beigām] Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) saistībā ar Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novērošanas centra darbībām sagatavo sākotnējo ziņojumu par tiesvedības tendencēm attiecībā uz komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu saskaņā ar šīs direktīvas piemērošanu.

2. Līdz 20XX. gada XX XX [četri gadi pēc transponēšanas perioda beigām] Komisija izstrādā starpposma ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un to iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Šajā ziņojumā pienācīgi ņem vērā 1. punktā minēto ziņojumu.
3. Līdz 20XX. gada XX XX [astoņi gadi pēc transponēšanas perioda beigām] Komisija veic novērtējumu par šīs direktīvas ietekmi un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ievieš normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai vēlākais līdz 20XX. gada XX XX [24 mēneši] pēc šīs direktīvas pieņemšanas dienas izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto aktu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

19. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta
dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā – Padomes vārdā –
priekšsēdētājs priekšsēdētājs
